

Hensyn til, om Modparten begærer det, kan paalægge saavel Sagsøgeren som sagsøgte at møde personlig og svare paa de Spørgsmaal, Retten henvender til dem, naar der er Tale om Opløsning af Ægteskab. Det finder jeg rimeligt, at man kan gøre. Det føles overhovedet af mange som en Mangel, at der ikke i vor Retsplejelov i endnu højere Grad, end Tilfældet er, er Hjemmel til at kalde de paagældende Personer til Stede og forlange deres Forklaringer over Sagens Genstand. Ved den nye Retsplejelov er der gjort et stort Fremskridt i saa Henseende, og jeg mener, at man ogsaa paa dette Omraade bør hjemle en Pligt for de paagældende til at møde og afgive Forklaring.

Nr. 112 gaar ud paa at bestemme, at indrømmende Processerklæringer, som er afgivne i en Ægteskabssag, ikke kan paaberaabes paa anden Maade end som Bevisdata i en ny Sag. — Nr. 118 gaar ud paa at stryge Bestemmelsen i § 178 om, at Referat af Retsforhandlinger i Skilsmisse-sager skal kunne straffes med Fængsel, selv om der ikke foreligger skærpene Omstændigheder, saaledes at det altsaa er overladt til Retten, om den vil anvende Bøde eller simpelt Fængsel. — Nr. 120 gaar ud paa at forkorte den i § 181 fastsatte Frist. Denne Paragraf gaar nu ud paa, at der kan anlægges Sag en Maaned efter, men der menes, at denne Frist er for lang, at den bør indskrænkes til 14 Dage.

Jeg skal oplyse, at disse Ændringsforslag er stillede efter Konferencen med vore første Processualister og er anbefalede af dem. Naar ikke hele Udvalget har kunnet slutte sig til dem, tror jeg, det har sin væsentligste Grund i, at man ikke helt har kunnet overse deres Indhold. Men jeg mener, de er af en saadan Natur, at de bør vedtages, og anbefaler derfor det høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag.

Jensen-Sønderup: Det ærede 7de Medlem for Svendborg Amt (J. Jacobsen) og jeg har stillet dels nogle Ændringsforslag, dels nogle Underændringsforslag til de i Udvalgets Betænkning stillede Ændringsforslag. Disse to Rækker af Forslag har to Formaal. Den ene Række tager Sigte paa at komme væk fra Betegnelsen „Giftefoged“. Vi følger ikke alene selv et vist Ubehag ved, at man, hvis Lovforslaget vedtages, skal have antagelig et Par Tusinde nye Embedsmænd med det nye Navn. Det er i og for sig ikke, fordi de skal være Embedsmænd, for de skal jo ikke have nogen speciel Lønning og skal vel heller ikke have konge-

lig Udnævnelse, hvis de ikke har det i Forvejen; men det er selve Navnet Giftefoged, vi har mindre Lyst til at faa indført i vor Lovgivning. Og det er min og min Medforslagsstillers og vistnok mange Medlemmers Erfaring, at man i al sin Almindelighed ud over Landet ingenlunde er begejstret for eller tilfreds med, at man skal have indført denne nye Benævnelse for en Mand i Sognet, „Giftefoged“, et Ord, som der vist i alt Fald i en Aarrække vil blive trukket paa Smilebaandet ad, hver Gang det bliver nævnt.

Det er efter min Medforslagsstillers og min Mening ikke saa vanskeligt at undgaa at indføre denne nye Benævnelse paa den Person, der skal udføre de Forretninger, der er Tale om at Giftefogeden skal udføre. Man har allerede baade i Lovforslaget og i en Række af de Ændringsforslag, der er stillede af Udvalget eller af enkelte af dets Medlemmer, slaaet fast, at i Købstæderne og paa Frederiksberg skal Forretningerne udføres af den paagældende Borgmester, eller, hvis han er forhindret, af hans dertil autoriserede Fuldmægtig. Der er for Købstædernes Vedkommende — og det samme gælder i Virkeligheden ogsaa for København, om man end der har 5 Borgmestre, idet det jo bliver en af dem, der i sin Egenskab af Magistratsmedlem og Borgmester skal udføre de her omhandlede Forretninger — ingen som helst Grund til, at vedkommende Borgmester skal have det Navn hæftet paa sig, at han ogsaa er „Giftefoged“. Borgmestrene kan lige saa let udføre Forretningerne og med samme Myndighed og Gyldighed, selv om der ikke staa i en Lov, at i Købstæderne og paa Frederiksberg er Borgmestrene Giftefogeder. Det er slet ikke nødvendigt at kalde dem saaledes.

Øg for Landets Vedkommende — ja, der har man ganske vist efter Lovforslaget og Ændringsforslagene den Regel, at Sogneraadet skal vælge en bestemt Person, der skal kaldes og være Giftefoged. Men naar man for Byernes og Københavns Vedkommende henlægger Hvervet henholdsvis til den af Byraadet valgte Formand og en af de af Borgerrepræsentationen valgte Borgmestre, kan min Medforslagsstiller og jeg ikke forstaa, hvorfor man ikke ogsaa for Landkommunernes Vedkommende skal kunne overlade det til den af Sogneraadet, som ogsaa er en kommunal Forsamling, valgte Formand at udføre de samme Forretninger. Jeg vilde dog nødigt have, at nogen skulde faa den Opfattelse, at man ikke med Lethed i en Sognkommune kan finde en Formand, der ogsaa er i Stand til at kunne paatage